

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218017
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6712218017.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi I. G., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom Ž. XXX, XXX XX O., štátny občan SR, zast. ustanovenou opatrovníčkou Z. N., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, pracovisko Dr. Herza 12, 984 01 Lučenec o zaplatenie 329,50 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Odporca n e m á právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 65,42 € predstavujúce trovy právneho zastúpenia, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Andrejovi Cifrovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.10.2012 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 09.10.2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu formou platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi sumu 329,50 €, úrok z omeškania 204,51 € a ročný úrok z omeškania 8,5% zo sumy 329,50 € od 2.12.2009 do zaplatenia, ako aj nahradiť súdny poplatok vo výške 19,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 78,08 € pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby vrátane režijného paušálu, zvýšených o sadzbu DPH. Svoj návrh zdôvodnili tým, že v súlade s právnymi predpismi SR došlo s účinnosťou od 1.1.2006 zrušením bez likvidácie k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu, pričom imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie č.12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „postupca“), ktorá sa v dôsledku zlúčenia stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti, tak ako je to uvedené vo výpise z obchodného registra postupcu. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.5.2007 medzi postupcom a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Dňa 9.11.2005 bola uzatvorená zmluva č.5428831 s tým, že platne uzatvorenou zmluvou sa odporca zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporca si túto zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v celkovej výške 1.029,50 €. Odporca uznal vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku, pričom zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si ale navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Keďže odporca si

svoj záväzok zo zmluvy neplnil riadne a včas, navrhovateľ si uplatňuje i zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 31.5.2007 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania poukazuje navrhovateľ na ustanovenie § 517 ods.2 OZ a nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z. Ku dňu podania návrhu odporca uhradil spolu sumu 700 €, a to 100 € dňa 20.4.2009, 100 € 2.6.2009, 300 € 25.9.2009, 100 € 22.10.2009 a 100 € 1.12.2009. Z toho dôvodu dlžná suma ku dňu podania návrhu je vo výške 329,50 € a predstavuje neuhradenú istinu úveru.

Na návrh vydal súd dňa 30.10.2012 platobný rozkaz sp.zn. 33Ro/209/2012-23, ktorý však musel v zmysle ustanovenia § 173 ods.2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) uznesením č.k. 10C 33/2013-70 zo dňa 21.3.2013 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

Podľa § 29 ods.2 O.s.p., pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Podľa § 29 ods.6 O.s.p. za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1000 € (ďalej len „drobné spory“).

Uznesením č.k. 10C 33/2013-73 zo dňa 16.4.2013 ustanovil súd odporcovi opatrovníčku Z. N., súdnu tajomníčku Okresného súdu Zvolen podľa § 29 ods.2 a 6 O.s.p., nakoľko zo správy Obvodného oddelenia PZ Detva bolo zistené, že odporca sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava už 3 roky. Lustráciou v informačnom systéme Registra obyvateľstva SR bolo zistené, že odporca má nahlásený prechodný pobyt na adrese v Bratislave, avšak následne zo správy Obvodného oddelenia PZ Bratislava, Nové Mesto -východ bolo zistené, že odporca na uvedenej prechodnej adrese nebýva, čo bolo zistené od službukonajúcej recepčnej. Lustráciou v ústrednej evidencii ÚZVaJS Bratislava bolo tiež zistené, že odporca sa t.č. nenachádza vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody. Súd vyzval zistených rodinných príslušníkov odporcu aby uviedli, či súhlasia s ustanovením za opatrovníka odporcu v tomto konaní. Nakoľko konkrétne miesto pobytu odporcu sa súdu nepodarilo zistiť a oslovení rodinní príslušníci odporcu nevyjadrili súhlas s ustanovením za opatrovníka, súd na základe toho ustanovil za opatrovníka odporcu zamestnanca súdu.

Dňa 30.11.2012 bolo na tunajší súd doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa- HOOS do konania na podporu odporcu. Zároveň požiadali o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súčasne navrhli v súlade s § 151 ods.1 O.s.p. priznať im náhradu trov konania.

Dňa 5.2.2013 si právny zástupca vedľajšieho účastníka advokát JUDr. Andrej Cifra prevzal platobný rozkaz spolu s návrhom a prílohami, voči ktorému podal odpor zo dňa 5.2.2013, doručený tunajšiemu súdu dňa 7.2.2013, v ktorom okrem iného uviedol, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľskú zmluvu a táto obsahuje neprijateľné podmienky, preto platobný rozkaz nemal byť vydaný vzhľadom nato, že neprijateľnosť zmluvných podmienok má súd skúmať ex off. Vedľajší účastník poukázal na prvotný právny titul, ktorým je zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.11.2005 uzatvorená s pôvodným veriteľom Slovenské kreditné karty a.s., v ktorej sa podľa ich názoru nachádzajú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a nie je v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne s § 4, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vedľajší účastník žiadal špecifikovať, z ktorých dlžných splátok, za ktoré obdobie pozostáva pôvodná istina, kedy nastala splatnosť tej ktorej splátky a z čoho sa skladajú, resp. čo obsahujú jednotlivé splatné splátky. Zároveň vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť, čo odôvodnil tým, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulárom, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a tento nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky,

najmä predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu, pričom ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami a ako neprijateľné sú absolútne neplatnými. Poukázal aj na umiestnenie prehlásenia dlžníka o vedomosti premlčania dlhu, ktoré bolo v dohode naformulované v bode 3, hoci malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2. Podľa názoru vedľajšieho účastníka je nelogické a vylúčené, ak by spotrebiteľ mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Je teda zjavné, že dodávateľovi išlo pod zámkou ponuky splátok dosiahnuť predĺženie premlčacej lehoty. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods.8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody mu privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka. Okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatvára so spotrebiteľmi formulárove dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (po vynútenej návšteve splnomocnenej osoby navrhovateľa s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu) je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa ustanovenia § 8 ods.4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Nemožno poskytnúť súdnu právnu ochranu práva, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods.1 OZ). K vznesenej námietke premlčania vedľajší účastník uviedol, že všeobecná premlčacia doba je podľa Občianskeho zákonníka 3-ročná, a keďže navrhovateľ podal žalobu dňa 25.10.2012 jeho nárok sa stal splatným zjavne v čase pred týmto dátumom a preto je ako celok premlčaný, keď vedľajší účastník trvá na tom, že predložené uznanie dlhu je potrebné považovať za absolútne neplatné dojednanie a nemožno naň prihliadať s tým, že v pochybnostiach je na mieste použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Na potvrdenie svojich tvrdení vedľajší účastník doložil do spisu rozsudky I.stupňových a II.stupňových slovenských súdov. Pre prípad, že by súd neakceptoval ich právnu argumentáciu ohľadne posudzovania dohody a jej právnych účinkov, navrhli aby súd postupoval v zmysle § 109 ods.1 písm.c) O.s.p., konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. Zároveň si uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 65,42 € za 2 úkony právnej služby každý vo výške 24,90 € a 2 krát režijný paušál 7,81 €.

Na výzvu súdu adresovanú právnomu zástupcovi navrhovateľa, aby súdu zaslal platobnú históriu úverového účtu odporcu (prehľad čerpaných finančných prostriedkov odporcom, prehľad uhradených platieb odporcom a na aké položky boli tieto platby započítané) reagoval právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 19.4.2013 doručeným súdu e-mailom v ten istý deň, v ktorom požiadali o predĺženie lehoty ohľadne zaslania predmetnej špecifikácie z dôvodu časovej náročnosti na zabezpečenie potrebných dokladov, nakoľko o ich predloženie požiadali pôvodného veriteľa.

Z tohto dôvodu bolo odročené pojednávanie nariadené na deň 22.4.2013.

K odporu vedľajšieho účastníka zaslal súdu svoje vyjadrenie právny zástupca navrhovateľa. Jedná sa o vyjadrenie zo dňa 6.5.2013, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 10.5.2013, v ktorom vyslovili názor, že súd by mal odpor vedľajšieho účastníka odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou. Podľa ich názoru má vedľajší účastník právo podať odpor iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom, pričom poukázali na to, že odporca je v konaní nečinný a nárok priznaný v platobnom rozkaze nerozporuje. Na preukázanie svojich tvrdení citoval právny zástupca navrhovateľa niektoré rozhodnutia slovenských súdov. Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku trvá navrhovateľ na tom, že táto splňa všetky náležitosti, ktoré vyžaduje zákon pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, čiže má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka, že tento dlh zaplatí, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Podľa tvrdenia navrhovateľa, nato aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods.1 druhá veta Občianskeho zákonníka, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, keď podľa ich názoru uznanie práva podľa § 110 ods.1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, keď podľa nich je zjavné, že ak by aj odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods.1 druhá veta OZ t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, v takomto prípade nastupuje. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu tiež uviedol, že na

predmetnú dohodu sa nemôžu vzťahovať ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko navrhovateľ ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa a predmetná dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že odporcovi je umožnené splácať záväzok v splátkach. Navrhovateľ trval na tom, že odporca nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený a vedľajší účastník nemôže mať vedomosť o okolnostiach, za ktorých došlo k uzavretiu predmetnej dohody. K trovám vedľajšieho účastníka navrhovateľ uviedol, že zastáva názor, že nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Dňa 23.5.2013 bolo prostredníctvom e-mailu na súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 23.5.2013, v ktorej uviedli okrem iného, že dňa 2.11.2005 uzatvoril pôvodný veriteľ s odporcom zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporcovi úverový rámec vo výške 995,82 € (30.000 Sk). Z predloženého výpisu z pôžičkovej karty Quatro je zrejmé, že odporca z úverového rámca čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 975,90 €. V zmysle obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet boli odporcovi vyúčtované poplatky v celkovej výške 258,81 € a úrok vo výške 159,92 €. Súčet debetných operácií tak predstavuje sumu 1.394,63 €. Odporca vykonal úhrady v celkovej výške 365,13 €. Rozdiel debetných a kreditných operácií predstavuje sumu 1.029,50 €. Po postúpení odporca vykonal úhrady v celkovej výške 700 €, čím sa neuhradený zostatok znížil na 329,50 €. Poplatky boli vyúčtované nasledovne: výber z bankomatu v SR a v krajinách eurozóny 550 Sk, vyhotovenie a zaslanie výpisu 285 Sk (storno vo výške 38 Sk) = 247 Sk, administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky 7.000 Sk; úrok vo výške 4.817,65 Sk - 23,76 % (výška úrokovej sadzby) od začiatku čerpania do vyhlásenia splatnosti pohľadávky.

Súd nariadil pojednávanie v predmetnej veci na deň 27.5.2013 s tým, že na pojednávanie sa dostavil len substitučne splnomocnený advokát JUDr. Martin Landl za právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru. Nedostavil sa navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa, odporca, ustanovený opatrovník odporcu ani vedľajší účastník odporcu, pričom právny zástupca navrhovateľa mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 24.5.2013, doručeným tunajšiemu súdu e-mailom dňa 27.5.2013, v ktorom uviedol, že v záujme hospodárnosti konania žiadajú rozhodnúť bez ich účasti, k čomu zároveň udelili súhlas. Taktiež ustanovená opatrovníčka odporcu mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, pričom svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 15.5.2013 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že k predmetu veci sa vyjadriť nevie a žiada, aby súd rozhodol vec v zmysle platných právnych predpisov. Právny zástupca vedľajšieho účastníka zobral termín pojednávania na vedomie pri odročení predchádzajúceho pojednávania s tým, že písomne už predvolávaní nebudú. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods.2 O.s.p. vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd vykonal dokazovanie tým, že na pojednávaní sa oboznámil s prednesom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a tiež vykonal listinné dôkazy, ktoré označil navrhovateľ, a ktorých kópie priložil k návrhu, resp. doložil k priebehu konania a to: žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro z čl. 3, dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach z čl. 4, zmluvu o postúpení pohľadávok z čl.5-18, pokus o zmier z čl. 19 a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.5.2007 súd zistil, že táto bola uzavretá medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s., IČO: 31 320 155 ako postupcom 1, spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130 ako postupcom 2 a spoločnosťou EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803 ako postupníkom, pričom s platnosťou a účinnosťou odo dňa účinnosti, ktorým je deň uzavretia tejto zmluvy, postupcovia postupujú pohľadávky na postupníka a postupník sa stáva novým veriteľom pohľadávok, pričom štruktúra postupovaných pohľadávok je uvedená v prílohe 1 a pohľadávky sa postupujú spolu so všetkými právami a výhodami, ktoré sa k nim viažu alebo ktoré vznikajú vo vzťahu k pohľadávkam.

V prílohe č.1 k zmluve o postúpení pohľadávok SKK4 zo dňa 30.5.2007 je okrem iného uvedené meno klienta I. G., dátum narodenia XX.X.XXXX, trvalé bydlisko Č..O..XXX/XB, K. XX XXX X., typ karty Quatro, deň ukončenia klientskej zmluvy 3.1.2007, deň splatnosti pohľadávok 3.1.2007, výška istiny pohľadávky 31.014,65 Sk, č.účtu 5428831.

Zo žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 9.11.2005 súd zistil, že je tu uvedená spoločnosť VÚB a.s., IČO: 31 320 155 za VÚB a.s. je uvedená spoločnosť Slovenské kreditné karty a.s., IČO: 36 493 783, č. zmluvy 0005428831, ako údaje o klientovi je uvedené meno I. G., adresa X. XXX/XB, K. XX XXX, dátum narodenia XX.X.XXXX, schválený úverový rámec 30.000 Sk, schválená štandardná mesačná splátka 1.000 Sk. Z článku IV- Úverové poistenie je zaškrtnutá možnosť „odmietam poistenie“. Klient vyhlásil, že pred podpisom tejto žiadosti/zmluvy sa oboznámil s obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných VÚB a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a.s., ktoré sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Z obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a.s. súd zistil, že okrem iných pojmov je tu vymedzená štandardná úroková sadzba ako úroková sadzba, ktorou sa denne úročí tá časť dlžného zostatku, ktorá je v rámci lehoty splatnosti. Banka má právo stanoviť štandardnú úrokovú sadzbu pre transakcie diferencovania a to pre bezhotovostnú platbu za tovar a služby u obchodníka, výber v hotovosti cez bankomat a pri prevode peňažných prostriedkov na účet podľa bodu 20 obchodných podmienok. V časti VI - Úrok, poplatky, ročná percentuálna miera nákladov je okrem iného uvedené, že dlžný zostatok sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou. Poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v cenníku, ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch banky. Štandardná sankčná, zvýšená a vkladová úroková sadzba sú pohyblivé, ich výška je určená bankou v zmysle zásad úrokovej politiky banky, ktoré sú súčasťou cenníka a sú zverejnené na výveskách v obchodných priestoroch banky. Cenník sa považuje za súčasť zmluvy. Banka je oprávnená jednostranne meniť cenník s účinnosťou od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho potom, čo bola klientovi zmena cenníka písomne oznámená. Klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru, nie je možné vopred vypočítať ročnú úrokovú mieru nákladov (RPMN) spojenú s revolvingovým úverom. Cenník obsahuje príkladný výpočet RPMN na základe určitých predpokladov o čerpaní a splácaní revolvingového úveru klientom. Skutočnú RPMN je možné spätne vypočítať podľa skutočného čerpania revolvingového úveru a uskutočnených splátok. Správca oznámi klientovi RPMN za obdobie uplynulých 12 mesiacov na základe písomnej žiadosti klienta. Náklady s tým spojené sa zaúčtujú na ťarchu kartového účtu. V spodnej časti obchodných podmienok, v časti Ďalšie užívateľské informácie sú uvedené:

1./ poplatky súvisiace s čerpaním pôžičky: okrem iného poplatok za vystavenie a zaslanie mesačného výpisu 19 Sk, poplatok za výber z bankomatu 50 Sk.

2./ sankčné poplatky, kde je okrem iného uvedené postúpenie pohľadávky na vymáhanie 1000 Sk,

3./ indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kde je ročná percentuálna miera nákladov vypočítaná s odkazom za podmienky, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú nezmenené po celú dobu zmluvného vzťahu, klient v prvý možný deň čerpania vyčerpá celý úverový rámec vo výške 30.000 Sk prostredníctvom použitia karty na kúpu tovaru u obchodníka, klient splatí celý dlžný zostatok 1 kalendárny rok po dni čerpania a klient prijal úverové poistenie typu A.V takom prípade je ročná percentuálna miera nákladov 15,3 %.

Z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.10.2009 súd zistil, že ako veriteľ je tu označená spoločnosť navrhovateľa, ako dlžník je tu uvedený odporca a ako pôvodný veriteľ je uvedená spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. V bode 2- Uznanie záväzku je uvedené, že dlžník týmto uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č.5428831S pôvodným veriteľom. Celková dlžná suma vo výške 1.305,31 € pozostáva z istiny 529,50 €, úroku z omeškania 22,8 % ročne 529,50 € za dobu od 3.1.2007 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37 €. V bode 3-Forma splatenia záväzku sa dlžník zaväzuje splatiť tento záväzok voči veriteľovi v 14 pravidelných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 100 € s dátumom splatnosti prvej splátky 25.10.2009 a dátumom splatnosti poslednej splátky 25.11.2010. Je tu tiež uvedené, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V bode 4 sa nachádza rozhodcovská doložka.

Z pokusu o zmier zo dňa 20.9.2012 súd zistil, že tento adresoval právny zástupca navrhovateľa odporcovi a je v ňom uvedené, že bol navrhovateľom splnomocnený k vymáhaniu pohľadávky voči nemu v celkovej výške 970,12 €, ktorá zahŕňa neuhradený úver 329,50 €, zákonný úrok 491,25 € a dlžníkom uznané náklady inkasného konania 149,37 €. Z týchto dôvodov ho vyzvali, aby uhradil dlžnú čiastku najneskôr do

27.9.2012, v opačnom prípade pristúpia k súdnemu vymáhaniu tejto pohľadávky, resp. k jej exekučnému vymáhaniu.

Z prednesu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaní súd zistil, že tento sa v celom rozsahu pridržiava ich doterajších písomných vyjadrení zaslaných v priebehu konania. Trval na tom, že z dôvodov, ktoré uviedli v písomných podaniach je poskytnuté plnenie zo strany navrhovateľa odporcovi potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov, a preto všetky splátky, ktoré odporca uhradil je treba započítať na plnenie, ktoré bolo poskytnuté navrhovateľom odporcovi. Uviedol, že navrhovateľ nijakým relevantným spôsobom nepreukázal skutočnosti, ktoré žiadali preukázať, sú to v podstate len všetko jeho tvrdenia, ak by však aj z týchto tvrdení vychádzali a odpočítali by položky, ktoré si navrhovateľ nebol oprávnený uplatniť, resp. na ktoré nemal nárok, čiže poplatky a úrok zostali by na sume tesne pod 1000 €. Naopak sám navrhovateľ uviedol, že odporca mu uhradil čiastku 1.065 € a teda tu skôr figuruje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči navrhovateľovi a nie nárok na uhradenie žalovanej sumy voči odporcovi. Taktiež uviedli, že majú zato, že predmetná dohoda o uznaní záväzku nemôže byť platná a účinná, pretože sa týka len neexistujúcich nárokov navrhovateľa. Odporca si nemohol byť vedomý svojich práv v celom rozsahu, konal v nevedomosti, a preto postup navrhovateľa považujú za nepoctivú obchodnú praktiku za účelom dosiahnutia uznania záväzku bez právneho nároku. Taktiež trvajú na tom, že táto dohoda nemohla spôsobiť pretrhnutie plynutia premlčacej lehoty a uplatnený nárok je v dôsledku toho v celom rozsahu premlčaný. Žalobný návrh teda žiadajú zamietnuť jednak z hmotnoprávných dôvodov, keďže žiadny nárok navrhovateľa vlastne neexistoval a v prípade, že by sa súd s takýmto názorom nestotožnil žiadajú návrh zamietnuť z dôvodu, že v čase podania návrhu bol už tento premlčaný a bola vznesená námietka premlčania.

Z internetového výpisu obchodného registra na spoločnosť Slovenské kreditné karty a.s., IČO: 36 493 783 je súdu známa skutočnosť, že táto spoločnosť bola vymazaná ku dňu 31.12.2005 z dôvodu dobrovoľného výmazu. Z internetového výpisu z obchodného registra na spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130 je súdu známa skutočnosť, že v časti Ďalšie právne skutočnosti je uvedené, že od 31.12.2005 je táto spoločnosť v dôsledku zlúčenia právnym nástupcom zanikajúcich spoločností okrem iného aj spoločnosti Slovenské kreditné karty a.s.-zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov v oddieli Sa, vložka č.10286/P.

Podľa § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods.2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 1 ods.1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006 (ďalej len „citovaný právny predpis“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm.a) citovaného právneho predpisu sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm.b) citovaného právneho predpisu sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm.e) citovaného právneho predpisu sa na účely tohto zákona rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 3 ods.1 a 2 citovaného právneho predpisu je veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 citovaného právneho predpisu, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.2 písm.g) citovaného právneho predpisu, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods.5 citovaného právneho predpisu od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že navrhovateľ sa stal veriteľom predmetnej pohľadávky voči odporcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.5.2007.

Súd mal ďalej preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá zmluva, ktorá je v zásade úverovou zmluvou s tým, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Odporca má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a navrhovateľ má postavenie dodávateľa, čiže sa jedná o tzv. spotrebiteľský úver a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom aj posudzoval.

Súd aplikoval na tento zmluvný vzťah ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy s tým, že vyhodnotil, že v predmetnej úverovej zmluve, ako ani v obchodných podmienkach, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa nenachádza žiadna zmienka o výške ročnej úrokovej sadzby. V predmetných obchodných podmienkach je len uvedené, že úrokové sadzby sú pohyblivé a ich výška je určená bankou a sú súčasťou cenníka, ktorý je zverejnený na výveskách v obchodných priestoroch banky. Rovnako ako poplatky súvisiace so správou a používaním karty majú byť tiež uvedené v cenníku, ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch banky. Nakoľko s poukazom na vyššie citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť zmluva o spotrebiteľskom úvere písomná, pretože inak je neplatná a od spotrebiteľa nie je možné požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere má súd zato, že odporca bol povinný uhradiť len skutočne poskytnuté plnenie bez úrokov a poplatkov, teda vrátiť len to, čo mu bola reálne zo strany právneho predchodcu navrhovateľa plnené s výnimkou poplatkov, ktoré boli uvedené priamo v obchodných podmienkach uvedených na druhej strane žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro. Teda právny predchodca navrhovateľa, resp. navrhovateľ nemali právo požadovať od odporcu úhradu mesačných splátok, ktoré obsahovali aj úrok, resp. požadovať akékoľvek iné poplatky než tie, ktoré boli priamo uvedené v obchodných podmienkach. Súd teda, vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa, mal zato, že odporcovi boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 975,90 €, ktoré odporca priamo čerpal z úverového rámca a zároveň uznal nárok navrhovateľa na úhradu poplatkov v zmysle obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet za výber z bankomatu v celkovej výške 550 Sk, za vyhotovenie a zaslanie výpisu vo výške 247 Sk a poplatok za postúpenie pohľadávky na vymáhanie vo výške 1.000 Sk, spolu vo výške 1.797 Sk t.j. 59,65 €. Odporca bol teda povinný uhradiť navrhovateľovi spolu čiastku 1.035,55 €. Opäť vychádzajúc z tvrdenia navrhovateľa, odporca vykonal úhrady v celkovej výške 1.065,13 €, z toho 365,13 € do postúpenia pohľadávky a po postúpení pohľadávky vo výške 700 €. Celkovo teda odporca ku dňu podania žalobného návrhu, resp. ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradil čiastku 1.065,13 € čo je o 29,58 € viac než bol čerpaný úver, resp. nárok navrhovateľa na úhradu poplatkov. Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca neoprávnene, v rozpore so zákonom, započítaval platby uhrádzané navrhovateľom na riadny úrok, resp. na niektoré poplatky v zmysle predmetnej úverovej zmluvy. Z tohto dôvodu odporca nedlhuje navrhovateľovi z titulu poskytnutého úveru žiadnu sumu, keďže

pokiaľ ide o úrok a poplatky, s výnimkou vyššie uvedených poplatkov konkrétne uvedených v obchodných podmienkach, na tieto nemá navrhovateľ zo zákona nárok, a pokiaľ ide o istinu táto bola splatená v celom rozsahu, navyše bola navyše zaplatená zo strany odporcu suma 29,58 €. Z týchto dôvodov teda navrhovateľ ani nepreukázal, že by odporca bol v omeškaní, a preto súd nepriznal navrhovateľovi ani v žalobnom návrhu uplatnený úrok z omeškania.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku navrhovateľa, že súd mal odpor podaný vedľajším účastníkom odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou, súd konštatuje, že predmetný platobný rozkaz bol zrušený z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk, a preto na podanie vedľajšieho účastníka označené ako odpor prihladol len ako na vyjadrenie tohto vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu, nakoľko je súd povinný každé podanie skúmať s ohľadom na jeho obsah bez ohľadu nato ako je označené.

Pokiaľ ide o dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.10.2009 súd tento právny úkon vyhodnotil tak, že uznanie dlhu je jednostranným právnym úkonom dlžníka, ktorý je adresovaný veriteľovi a tento zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Uznaním dlhu nevzniká nový záväzok ale tento je potrebné posudzovať v súvislosti s pôvodným záväzkom, pričom uznanie dlhu má v prípade súdneho sporu len ten následok, že veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Avšak zároveň dlžníkovi zostáva zachovaná možnosť namietat, že dlh v čase uznania vôbec neexistoval, resp. že zanikol napr. splnením alebo inak, avšak dôkazné bremeno je v tomto prípade na odporcovi. Na základe uvedeného súd vyhodnotil, že v čase uznania záväzku neexistoval dlh v takej výške, resp. v takom rozsahu ako je to uvedené v predmetnej dohode a následne ku dňu podania návrhu, resp. ku dňu vyhlásenia rozsudku už zanikla formou splnenia aj zvyšná časť dlhu. Nakoľko súd vyhodnotil predmetnú dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach v týchto intenciách, súd sa ďalej nezaoberal právnou argumentáciou oboch účastníkov, pokiaľ ide o otázku platnosti predmetnej dohody, keďže súd mal zato, že ak by aj táto dohoda bola uzavretá platne, nič by to nezmenilo na rozhodnutí súdu zamietnuť tento žalobný návrh. Z tohto dôvodu sa súd podrobnejšie nezaoberal ani otázkou prípadného premlčania nároku navrhovateľa, s poukazom na dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby ako takej.

Na okraj súd uvádza, že súd neprihladol na navrhovateľom predložený dôkaz Výpis pôžičkovej karty Quatro za zúčtovacie obdobie od 1.1.2001 do 31.12.2008, nakoľko tento dôkaz bol súdu doručený až po vyhlásení rozsudku dňa 28.5.2013, keďže netvoril prílohu podania doručenú súdu dňa 23.5.2013 prostredníctvom e-mailu, ale bol súdu doručený až po vyhlásení rozsudku poštou dňa 28.5.2013.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods.1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, v súlade s § 151 ods.1 veta druhá O.s.p., podľa ktorého účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia a v súlade s § 150 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Odporca bol pri bránení svojho práva v konaní úspešný, nakoľko súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, avšak navrhovateľ si žiadne trovy konania neuplatnil, resp. nežiadal priznať náhradu trov konania a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by mu boli nejaké trovy vznikli, a preto súd rozhodol tak, že mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Na strane odporcu ako úspešného účastníka vystupoval vedľajší účastník, ktorý bol zastúpený advokátom. Tomuto vedľajšiemu účastníkovi súd priznal právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, avšak nie v celej uplatnenej výške.

Podaním zo dňa 29.5.2013 doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.5.2013 si právny zástupca vedľajšieho účastníka vyúčtoval trovy konania v celkovej výške 314,54 € pozostávajúce z čiastky 65,42 € za 2 úkony právnej služby každý vo výške 24,90 € a 2 x režijný paušál vo výške 7,81 € za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za podanie označené ako odpor z 5.2.2013. Zároveň si

uplatnil cestovné a náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 22.4.2013 a dňa 27.5.2013 s použitím osobného motorového vozidla Opel Vectra -EČV: LC 096 BK so spotrebou 6,5 litra benzínu na 100 km z Lučenca do Zvolena a späť (1 cesta 120 km) s tým, že si uplatnil sumu 125,26 € a sumu 123,86 €, ktoré bližšie nešpecifikoval, resp. nevyčíslil.

Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 65,42 €. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty úkonu vo výške 329,50 € pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri tejto sume základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 24,90 € podľa § 10 ods.1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „ vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorých náhradu súd vedľajšiemu účastníkovi priznal predstavujú za 2 úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 14 ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 24,90 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,81 €,

2./ podanie zo dňa 5.2.2013 podľa § 14 ods.1 písm.b) vyhlášky vo výške 24,90 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,81 €.

V prevyšujúcej časti súd náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, nakoľko sa jednalo o drobný spor a navýšením trov za účasť práv. zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaniach, tieto dosiahli hodnotu samotnej pohľadávky, pričom účasť v zásade nepriniesla žiadnu pridanú hodnotu. Navyše je sporné, či uplatnenie trov právneho zastúpenia uvedením určitej sumy bez konkrétnej špecifikácie je možné považovať za ich vyčíslenie.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten ktorému bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi. Z tohoto dôvodu súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť priznané trovy vedľajšieho účastníka jeho advokátovi.

Prepočet peňažných súm zo slovenských korún na euro bol vykonaný v súlade s § 2 a § 9 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)